

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 24267/10
Дана 03.02.2011.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Олге Петровић и Љиљане Петровић, чланова већа, са судијским помоћником Попара Татјаном, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље С.Ц. из К, Улица ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије у Б., Сектор за имовинско-правне послове, ради поништаја решења ... број ... од ... године, уз учешће заинтересованог лица Републике Србије, коју заступа законски заступник Републички јавни правобранилац, у предмету експропријације, након одржане усмене и јавне расправе, дана 03.02.2011.године, у присуству тужиље, и одсуству заступника туженог и законског заступника заинтересованог лица, у седници већа одржаној дана 03.02.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Свака странка сноси своје трошкове.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиље, изјављена против решења Градске управе за имовину, Одељења за имовинско-правне послове у К, број ... од ... године, којим је у ставу 1 и 2 диспозитива, у корист Републике Србије потпуно експроприсано земљиште означено као део кп. бр. ... њива 2.класе у површини од ... ха уписана у Лист непокретности број ... КО К. 1, као приватна својина С.Д.Ц. из К., ради обезбеђења дела неновчаног оснивачког улога Републике Србије у заједничко предузеће

Ф.А.С. д.о.о. К. предвиђеног Измењеним и допуњеним Уговором о заједничком инвестиционом улагању између Републике Србије, Ф.Г.А. и Ф.А.С. д.о.о. од ... године, закљученом на основу Закључка Владе ... број ... од ... године. Ставом 3 диспозитива првостепеног решења одлучено је да ће о накнади за извршену експропријацију бити расправљено у посебном поступку, одмах по правноснажности решења, док је ставом 4 обавезан корисник експропријације да у року од 15 дана од дана правноснажности решења, достави Градској управи писмену понуду о начину и висини накнаде за извршену експропријацију. Ставом 5 диспозитива обавезана је тужила да непокретности означене у ставу 1 и 2 диспозитива преда у својину и државину кориснику експропријације у року од 15 дана од дана правноснажности одлуке о накнади, а ставом 6 одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

У тужби, и речи на расправи, тужила је оспорила законитост решења туженог и навела да управни органи нису потпуно и правилно утврдили чињенично стање, а посебно истиче да са бившим власницима није било разговора о висини или облику накнаде нити јој је достављена понуда која садржи приказану висину тржишне вредности предметне непокретности. Сматра да је закон погрешно примењен на њену штету, па је предложила да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Тражила је трошкове спора.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Предложио је да суд тужбу одбије као неосновану. Трошкове није тражио.

Заинтересовано лице Р.С. је преко свог законског заступника, у одговору на тужбу навело да је у конкретном случају јавни интерес за експропријацију непокретности утврђен у свему у складу са чланом 20. став 3. Закона о експропријацији, а у вези члана 7. Закона о изменама и допунама закона о експропријацији. Предложило је да суд тужбу одбије као неосновану. Трошкове није тражило.

Управни суд је на расправи извршио увид списе органа и извео доказе читањем решења Владе Републике Србије ... број ... од ... године, Измењеног и допуњеног Уговора о заједничком инвестиционом улагању између Републике Србије, Ф.Г.А. и Ф.А.С. д.о.о. од ... године, закљученог на основу Закључка Владе ... бр. ... од ... године, Прилога Г истог уговора, потврде Министарства финансија број ... од ... године, Листа непокретности службе за катастар непокретности К. број ... КО К. 1.

Испитујући оспорени акт, у смислу члана 41. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), након одржане усмене и јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. Закона о управним споровима, као и члана 8.

Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09), сходно члану 74. Закона о управним споровима, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно као и на основу резултата целокупног поступка, Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Из доказа изведених на расправи произилази да је решењем Владе Републике Србије ... број ... од ... године, утврђен јавни интерес за експропријацију и административни пренос земљишта и објеката на земљишту који по закону могу бити предмет експропријације и административног преноса ради обезбеђења дела неновчаног оснивачког улога Републике Србије у заједничко предузеће Ф.А.д.о.о.К., предвиђеног Измењеним и допуњеним Уговором о заједничком инвестиционом улагању између Републике Србије, Ф.Г.А. и Ф.А.С д.о.о. од ... године, закљученог на основу Закључка Владе ... бр. ... од ... године, на непокретностима у КО К. 1, дефинисаним у Прилогу 4 (на енглеском језику), односно Прилогу Г (на српском језику) уговора. Истим решењем одређена је за корисника експропријације, односно административног преноса Република Србија.

По оцени Управног суда, правилан је закључак оба органа да су испуњени услови из члана 29. став 3. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“, број 53/95, „Службени лист СРЈ“, број 16/2001 и „Службени гласник РС“, број 23/2001 и 20/2009) за усвајање предлога за експропријацију, јер су исправама поднетим уз предлог и до доношења првостепеног решења у смислу члана 27. и члана 28. став 4. истог Закона доказане одлучне чињенице.

Из Листа непокретности број ... КО К. 1 утврђено је да је тужила власник наведене непокретности у целини. Из приложене потврде Министарства финансија утврђено је да су обезбеђена средства у износу од ... динара за ову врсту експропријације. У овом делу дати су правилни и на закону засновани разлози, како о утврђеном чињеничном стању тако и о примени материјалног права и то члана 27., члана 28. и члана 29. Закона о експропријацији. Правилни су разлози другостепеног органа дати и у погледу навода жалбе који се односе на то да је парцела већ била одузимана за Заставу, да није била приведена намени, да је враћена у власништво као и да је породица намеравала да гради пословни објекат, и у овом делу Управни суд прихвата разлоге другостепеног органа.

Суд је ценио наводе тужбе, у вези недостављања писмене понуде о облику и висини накнаде за експропријацију, па је нашао да не могу довести до другачије оцене законитости оспореног решења, обзиром да ови наводи могу бити од утицаја у поступку одређивања накнаде по правноснажности решења о експропријацији.

Имајући у виду наведено, Управни суд је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, па је применом одредбе члана 40. ст. 2. Закона о управним споровима, („Службени гласник РС“, број 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

Тужила је трошкове тражила, али није успела у управном спору, па је Управни суд применом члана 66. и 67. ЗУС-а, као и члана 147., 150. и 151. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04 и 11/09) који се примењује по члану 74. ЗУС-а, донео одлуку да свака странка сноси своје трошкове.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 03.02.2011.године, I-2 У 24267/10

**Записничар
Попара Татјана, с.р.**

**Председник већа- судија
Јелена Ивановић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

СУ